

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3To/58/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5922010174
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Sučík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5922010174.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, na verejnom zasadnutí konanom 27. októbra 2022 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Sučíka a sudcov JUDr. Adriany Gallovej a JUDr. Moniky Liptákovej, prejednal odvolanie obžalovaného H. J. proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 1T/33/2022 z 15.6.2022 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného H. J. z a m i e t a ako nedôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný H. J. uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. na skutkovom základe tak, ako je uvedený vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

Za uvedený trestný čin mu bol podľa § 157 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. k), písm. l) Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, výkon ktorého mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. podmienene odložený a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu bola určená skúšobná doba vo výmere 18 mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. bol obžalovanému uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 2 roky.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodenú - Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s. pobočka Trenčín, škodu vo výške 283,30 eur a Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s. pobočka Žilina, škodu vo výške 38,74 eur.

Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie obžalovaný, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. Uviedol, že odvolanie podáva proti výroku o vine a treste, ako aj konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Podľa obžalovaného skutok, ktorého sa dopustil, napĺňa znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák. Znalec neposúdil zranenia poškodených, ktoré by napĺňali kvalifikáciu ťažkého ublíženia na zdraví podľa § 123 Tr. zák. V prípade poškodenej nešlo o poruchu zdravia, ktorá by závažne ovplyvňovala jej obvyklý spôsob života po dobu najmenej 42 kalendárnych dní. Pokiaľ sa ku skutku priznal, ale namietal len právnu kvalifikáciu, nebol dôvod na odmietnutie jeho vyhlásenia v zmysle § 257 ods. 1 písm. c) Tr. por. Súd takýmto nesprávnym postupom odoprel jeho právo na vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. c) Tr. por., čo sa odrazilo v ďalšom nezákonnom postupe. Taktiež má za to, že boli splnené zákonné podmienky na schválenie zmiernosti. S takýmto postupom súhlasili aj poškodení. Poškodeným poskytol peňažné odškodnenie nad rámec povinného zmluvného poistenia vo výške 2 000,- eur. Aj s prihliadnutím na tieto skutočnosti možno považovať uložený trest za prísny. V prípade, ak by bolo celé predchádzajúce konanie zákonné, navrhuje, aby mu krajský súd zmenil uložený trest na trest peňažný alebo dlhší podmienenečný trest pri znížení trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, resp. aby vec vrátil prvostupňovému súdu na nové konanie a rozhodnutie. Obžalovaný na verejnom zasadnutí krajského súdu taktiež poukázal na skutočnosť, že je zamestnaný,

príčom potrebuje k zamestnaniu vodičský preukaz a že sa stará o dve deti, ktoré majú zdravotné problémy. Od spáchania skutku sa nedopustil žiadneho priestupku.

Krajský súd, ako súd odvolací, na podklade podaného odvolania po zistení, že v predmetnej veci niet zákonného dôvodu na postup podľa § 316 Tr. por., preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Pri preskúmaní napadnutého rozsudku mal na zreteli povinnosť prihliadať aj na chyby, ktoré odvolaním vytykané neboli, ale sú takej povahy, že by odôvodňovali podanie mimoriadneho opravného prostriedku, a to dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Následne zistil, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote, oprávneným subjektom, avšak toto nie je dôvodné.

Krajský súd pri plnení prieskumnej povinnosti zistil, že v konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku, postupoval prvostupňový súd podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, ktorých zmyslom je náležité zistenie skutkového stavu a možnosť uplatnenia práv obžalovaného na obhajobu, pričom okresný súd vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy, a to pri plnom uplatnení základných zásad trestného konania najmä zásad ústnosti a bezprostrednosti. V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 Tr. por. uviedol, ktoré skutočnosti a prečo vzal za dokázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel.

Aj podľa názoru krajského súdu výsledky vykonaného dokazovania v danom prípade vyznievajú jednoznačne a tvoria ucelenú reťaz tak priamych, ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých bez akýchkoľvek pochybností možno vyvodiť bezpečný záver, že obžalovaný spáchal skutok tak, ako je uvedený vo výrokovej časti napadnutého rozsudku. Taktiež, pokiaľ ide o kvalifikáciu skutku, aj krajský súd je toho názoru, že v danom prípade boli naplnené znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák.

Keďže odôvodnenie napadnutého rozsudku je podrobné a zrozumiteľné a krajský súd sa s ním stotožňuje, preto v zásade naň odkazuje.

Vinu obžalovaného považuje aj krajský súd za bezpečne preukázanú, keď obžalovaný sa napokon sám k trestnej činnosti priznal a jeho výpoveď je podporená aj ďalšími vo veci zabezpečenými dôkazmi.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného vo vzťahu k právnej kvalifikácii skutku, s týmito sa krajský súd nestotožňuje. Aj podľa názoru krajského súdu poškodená Mgr. C. F. pri skutku utrpela ťažkú ujmu na zdraví tak, ako ju správne kvalifikoval aj prvostupňový súd. Rozsah obmedzenia poškodenej v obvyklom spôsobe života a dĺžka liečby vyplýva jednak z výpovede poškodenej, ako aj znaleckého posudku MUDr. Letka. Pri posudzovaní charakteru zranenia u poškodenej tak, ako na to poukázal v posudku aj znalec, je potrebné prihliadať aj na vek poškodenej, ktorá je narodená v roku 1959. Z posudku znalca nepochybne vyplýva, že s prihliadnutím na vek poškodenej, keďže ide o osobu vyššieho veku, liečba a regenerácia prebieha podstatne dlhšie ako u mladších osôb. Poškodená utrpela sériovú zlomeninu rebier a u takýchto pacientov hybnosť, polohovanie, spanie, práca už nie sú plne funkčné tak, ako pred vznikom zranenia. Vzhľadom na vek poškodenej ďalej znalec konštatuje, že táto už nemôže robiť také vitálne úkony, ako pred zranením. Vzhľadom na bolestivosť zranenia, podstatné obmedzenie v obvyklom spôsobe života trvalo u poškodenej po dobu 6-7 týždňov. Krajský súd preto obdobne ako prvostupňový súd dospel k záveru, že zranenie poškodenej možno kvalifikovať ako ťažkú ujmu na zdraví v zmysle § 123 ods. 3 písm. i) Tr. zák., nakoľko ide o vážnu poruchu zdravia trvajúcu dlhší čas (minimálne 42 kalendárnych dní). V tomto smere sa preto krajský súd nestotožnil s odvolacími námietkami obžalovaného, pokiaľ ide o kvalifikáciu trestného činu.

Za nedôvodnú považuje krajský súd aj odvolaciu námietku obžalovaného, že v predmetnej veci boli splnené zákonné podmienky na prijatie vyhlásenia obžalovaného v zmysle § 257 ods. 1 písm. c) Tr. por. Prijatie vyhlásenia obžalovaného o vine je podmienené okrem iného aj ustanovením § 333 ods. 3 písm. h) Tr. por., z ktorého vyplýva, že sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za skutok, ktorý sa kvalifikuje ako určitý trestný čin. Z tohto ustanovenia je zrejmé, že nestačí, aby obžalovaný priznal len spáchanie skutku, ale musí uznať aj kvalifikáciu, ktorá bola v tomto prípade uvedená v obžalobe. Keďže obžalovaný kvalifikáciu uvedenú v obžalobe neuznal, neboli ani podľa názoru krajského súdu splnené zákonné podmienky na prijatie jeho vyhlásenia v zmysle § 257 ods. 1 písm. c) Tr. por., nakoľko ako bolo už

vyššie uvedené, takéto vyhlásenie sa vzťahuje aj ku kvalifikácii skutku uvedeného v obžalobe. Postup prvostupňového súdu v tomto smere preto považuje aj krajský súd za zákonný.

V súvislosti s výrokom o treste krajský súd poznamenáva, že za zákonné považuje aj tresty uložené obžalovanému, a to trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu, ako aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá. Podľa názoru krajského súdu okresný súd v súlade so zákonom správne aplikoval príslušné ustanovenia Trestného zákona, keď rozhodol o druhu a výmere trestov. Tresty uložené obžalovanému prvostupňovým súdom považuje aj krajský súd za spravodlivý a objektívny obraz potrieb individuálnej a generálnej prevencie. Takéto tresty podľa názoru krajského súdu v plnej miere odzrkadľujú závažnosť spáchaného prečinu, ako aj možnosť nápravy a pomery obžalovaného. Krajský súd nezistil ani dôvod na zmiernenie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlo obžalovanému, nakoľko zo zabezpečených dôkazov vyplýva, že obžalovaný sa ako vodič v minulosti opakovane dopúšťal priestupkov na úseku dopravy a z tohto hľadiska ho nemožno posudzovať ako zodpovedného a ohľaduplného vodiča. Obžalovaný sa aj napriek viacerým postihom za priestupky na úseku dopravy opäť dopustil protispoločenského konania kvalifikovaného ako trestný čin, následkom ktorého bolo aj spôsobenie ťažkej ujmy na zdraví inému účastníkovi cestnej premávky. Trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 2 roky, preto považuje aj krajský súd za primeraný a naopak uloženie miernejšieho trestu by podľa názoru krajského súdu nebolo správnym postupom.

Zákonu zodpovedá aj výrok o náhrade škody.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, keďže krajský súd považuje výroky napadnutého rozsudku za zákonné a zákonu zodpovedá aj konanie, ktoré tomuto rozsudku predchádzalo, preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a odvolanie obžalovaného H. J. podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.